

Forfatter: Worm, Jacob

Titel: HOROLOGIUM REGIUM

Citation: Worm, Jacob: "HOROLOGIUM REGIUM", i Worm, Jacob: . - [1968], udg. af ERIK SØNDERHOLM , [1968]-1994, s. 170. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-worm01val-shoot-workid82631.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: . - [1968]

HOROLOGIUM REGIUM

ELLER

Retferdige og Gudfrygtige Kongers Seyerwerck, daglig at Hafve Hos dem, icke i Lommen, men i Hiertett, afdeelt udi XII timer og XLVIII quarteer, efter Retferdigheds Soels gudelig *Influentz* oprettet først og fordum paa Hebraisk af Rabbi Jehuda Hakadosk, siden verteret paa Spansk, deraf paa Irlandsk, dernest paa Engelsk, omsider paa Tydk af *Opitio* og *Ristio*, endelig stillet og stiffted effter den *Gothiske Sphæram, Zonam, Clima, Paralelum, Polum, Meridianum, (non juxta Æquatorem, quia omnia sunt iniqua), Tropicum Horarium, Zodiacum et Horontem pro Regibus et Principibus Europæis.* [Noget forbedret af *Schuppii Regenten Spiegel*] Aff *Eusebio Theophylacti Anactiphilino Schuppio Nova Zembla oriundo. Rectè Michæas Cap: 3. v.* 1.2.3.4.

Seyerwerkets stilles:

Dryp [Himmel] Salfve-Flod ned i min Pen og Hierne!
Rind op Retferdig *Soell*, og *Jacobs* Liusse *Stierne*!
Ledsk tunge, [Hierte], Siæll med Viisdoms Kilde-Veld
[Still] Seyerwerkets Gang, at det kand haffve held!
Min Jesus *Wiiser* er, Hands *Ord* min Siæle-Lygte,
For Verdens mulm og mørck Jeg derfor' ey [tør] frygte;
Min Jesus *Centrum* er, *Guds* Hierte sendte *Pol*,
Mitt Hierne Seyerwerck Jeg stiller ved den Sool,
Med Aandens Segelsteen bestryg min Digte-Tunge,
Kom, *Engle-Cantor*, kom, og lær mig vell at siunge!
Lad Klogheds Perspectiv saa for mitt øye staae,
Att Jeg om *Kronet Mend* retmessig tale maae!
Langt er det fra mig at bespotte *Majesteter*,
De *Jorde-Guder* med *Canoner* og *Mousqueter*
Mod døden uforfærd' handtheffver Rigets Gaffn,
De [skaffe] leid' og Fred i Stad, i Bye, i Haffn.
171 Holdt, *Gud*, da om min Pen, holdt med mig haand i hancke,
Sett Grendtze-Pæll og maall, tilsted mig ey at vancke
Hen offver *Rettens Snoor*, paa *Konge-Seyerwerck*
Fest Sielv Ditt Aasiun, og ditt eget øyemerck.
Hielp, hielp, [Treeenig Gud], 3 Ting har Jeg i sinde,
De *Himmel-Salved' Mend* om *trende Ting* at minde:
Dett anstaar *Scepter-Mand* at styre saa sitt Land
Som en 1) *Guds-Kirke-Mand*, som 2) *Krigs*, [og] 3) *Raadstue-Mand*.
Veld op i Siæll og Sind *Guds Paradise-Kilde*!
O! at min Jesus saa for mig opblincke vilde,
Att *Jorde-Guders* Sind derved opliusses maae,
Din Aands *Jld-Stytte* klar for mig lad der for gaae!

Custos et Cantor Regum *Angelicus buccinat:*

Hora prima!
Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

Opskriffver, Konger, for paa Hiertets Almanacke,
Att I for Kroner har alleene *Gud* at tacke
Hand setter Konger op paa Krone-verdig Sted,
Og, naar Hand lyster, Hand Dem atter flytter ned.

II

Guds-Frygt Jo vere skall Bryst-Elephante-Smycke,
Thi under Christi Kaars J niuder lyst og lycke,
Ey ædler Skatt J hår, end som Guds Kierlighed:
Væ! Den Regenter-Mand! som aff Guds Frygt er kied!

III

Guds Ord er Eders Skatt, Hans Lov Jér Rente-Kammer,
Guds Kircke Paradiis, huor Kongerne annammer
172 Ald Velstand, Lycke, Frugt aff Liiffs og kundskabs Træ,
Det er et Siæll-Castell, der [har] i lye og læ.

IV

I Evangelio er plantet Kongens Haffve,
Huor JESUS Fryd og Frugt for Kongen monn' tillaffve:
O! Venner! æder i Guds Proviante-Huus,
Aff Aandens Naade-Viin der dricker Jér en Ruus!

Hora Secunda! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

*Guds Kircker, Skoler, og Gymnasier handtheffver,
Thi Sathans Mordermagt mod dennem stedsse streffver,
De er' Guds Abild Gaard, Hans Venge, Viindruemarck,
Thi pönsser Sathans-Hiord at pille aff dets Barck.*

II

[Blant] *Ældste to gang tolv nedlegger Eders Kroner,*
Og stiiger ned i Støv aff Bliant-prydet Throner
For Jesu Naade-Stoel, som [rætte] Kirke-Mend,
Og legger Eders haand hen under Jesu Lend.

III

Fuld Troskab sverger ham, att J Ham troe vill' vere
Omkring Hans Huus og Hoff, huor priisses skall Guds Ære,
Sterck Skildtvagt holder J, at *Hofve-Diefvels Vold*
Udi Guds Kircke ey skall feste food og stold.

IV

J er' Guds Kalds-Mend, som forsiune skall Hans Kircke,
Med rette Præster, till Guds Ære at udvircke,
Guds egen [Ordinantz] dett Kalds-Brev stiile skall,
Att Sathan med Recess skall ey gaa her i vall.

Hora Tertia! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

Bort! *Simon Magus*, med din *pung* og med din' *Penge!*
Her vancker icke Kald till dine Lønnedrenge,
Guds Kircker icke bør at gaa paa *Auction*
Og *Simoniter* har ey *Kongen* till *Patron*;

II

Ett *Biskopdomme* maae ey selges for *Talenter*,
De *Penge*, som mand sig for *Præste-Kald* indhenter,
Blod Penge kaldes, og en *uretfærdig Lønn*,
En *Penge-Præst* er ey *Guds Mand*, mens *Sathans Søn*.

III

Vech! Vech! du *Pige*, som oplucker dør for *Peder*!
Du haffver *Systre* fleer', Jeg veed vell, huad [du] heeder:
Jus Matronatus Jeg till *Kirken* negter dig,
En *Pige-Præst* kand ey *Gud* tiene rettelig.

IV

Huor est du kommen ind, og har ey *Præste-Klæder*,
Ulovlig kaldet Præst? Dig *Sathan* undertræder;
Thi du aff *Jesu* mund ditt *Kalde-Brefv* icke fick,
Dig *Sathan* kaldet har ved Verdens Vahl og Skick!

Hora Quarta! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

Giv'r agt paa Haand og Seyll, *Guds Signed Majesteter*,
Att *Sathan* icke skall [indsnige] slig *Propheter*,
Udi Guds Brude-Sahl, og *Jesu Sacristi*,
De føder ey Hans Hiord, staaer ey mod Ulffven bi.

174

II

Thi setter Hoffvet Vagt for *Kircke-Gods* og *Gafver*,
Som mangen Salig Siæll *Guds Huus* foræreter haffver,
Besmitter ey Jer Haand med *Kircke-Rann* og *Rofv*,
Guds egen [Giæstegaard] har sielv sit Gods behov.

III

Dett sømmer Konger ey at bryde *Kircke-Blocker*,
Naar *Sathans Guarnison* till *Kircke-bytte locker*;
Rør ey *Guds Capital*, røffv ey Hans *Alter-Skatt*,
Præbende-Tiufve hos *Gud ilde* er' omladt.

IV

Du bandsatt *Hamans Pack!* *Stigt-Røfver*, *Kircke-Ranner*,
Guds soren Fiende, du din vey till *Helved'* baner,
Aff ædders-døde-Gifft og aff Forbandelsser
Ditt Hierte er [besprengt], din Siæll inddrucket er!

Hora Quinta! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

Huor mangt et *Provestie?* huor mangt et *Canickdømme?*
Huor mangt *Capitel* maae till *Ryttergods* henrømme?
Du *Diefvels Procureur, Professor i Urett!*
Du *Skalkheds Doctor!* har svigagtig vuldet dett!

II

Guds Klæder plyndrer du, og *Kiortell* Hans affdrager,
Om *den saa kastes Lod*, som *Strids-mend* dett behager,
Dett, som till *Alter-Bog* og *Bibel* forдум laae,
Till *Sadell*, *Degrn*, *Pistol*, till *Rytter-Hest* maae gaae.

III

Guds Ord, dett Englebrød, aff Svin nu undertrædes,
Thi Sathans Degge-Pack der vemmes ved og kiedes,
De beeder Hind og Hiort, naar de skall bede *Gud*,
Guds ord, vor Siælemad, aff Landet feyes ud!

175

IV

Har, J, med *Gud* da gjort ubillig Mage Skiffte?
Gaar till *Guds Skriffte-Stoell*, Jer Synd maae i der skriffte,
Huad som J røffvet har, det giffver *Gud* igien;
Giv'r heller dobbelt værd; Saa har i *Gud* till Ven.

Hora Sexta! Deus adsit Regibus sua gratia.

Quadrans

I

Fra Preke-Stoell og fra Guds Alter Jeg mig vender
Till Kongens Filsbeens Stoell, huor Rætt og Sandhed Hænder
Fast sammenknytte skall, Rættferdighed der boer
Og kysser Sandhed, som i Rættens Haffve groer -

II

Still Rættens Seyerverck! Vri Sandheds Himmel-Viisser!
Alt effter Biblens Pool, at mand ey [ret] forliisser,
Recess og Ordinantz er vidimer't Copie
Aff Guds Ords Rettesnoer paa Jesu Sandheds Stie.

III

Riffv her dit øye ud, og hug aff dine Hænder,
Att de til Guld og Gods i Dommen sig ey vender;
Thi Sticke-Penge er en Anstøds Snublesteen,
Som demper Lov og Rætt, og gjør i Sandhed meen.

IV

Du Rættens Præsident, beklæd dog Sielv [dit] Sæde!
Dett er som Diamant i Ringe, Guld, og Kiede,
Som Stierne-Gouverneur paa Himmelstragde Teltt
Saa er og Kongen blandt Sitt Raad en [Rettens] Heldt.

Hora Septima! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

En Hund Jo pleyer titt en andens ærind' æde,
Dett tilgaard ilde, naar mand ey er Sielv tilstede,
For Verden er bekiendt Huusfogdens [U-trohed],
Roboams Daarlighed gjør Folcket aff ham leed.

II

Dett klareste *Compas* er *Kongens* eget øye,
Sligt Engle-Perspectiv i Retten seer saa nøye,
Som *Urim*, *Thumim* er en *Konges Øye-Soell*,
[Dend] bøyer Retten ey paa *Sandheds Domme Stoell*.

III

Referendarier er *Kongens Øyen-Fackell*,
Ved deres *influentz* [sig] fryder Riig og Stackell,
Da blomstrer Lov og Rætt, naar *Kongen* sidder hos,
J marmor Monument udhugges skall Hans Roes.

IV

Tag Raad, ô *Konge-Søn*, udaff de Viisse Gamle,
Graa-blomster-Ziiret [Mænd] maa sielden fald' og famle,
Huad veed en Spille fugl, som nepp' bag ør' er tør,
Hans Raads kortvillighed ombugner som et Rør.

***Hora Octava!*
*Deus adsit Regibus sua Gratia.***

Quadrans

I

En Frandske *Complement* kand Riiget icke gaffne,
Sliig Hoffvet-Puder kand mand uden skade saffne,
Det er kun som *Confect*, som [Flag] paa Skudemast,
Som udaff Veyr og Vind bortdriffves kand med hast.

177

II

Ney! Mand, som er forsøgt, er altid god at gieste,
De gamle Kloge Mend Jeg holder for de beste,
Frem for en *Courtisan* seer de till Landets Tarffv,
De *Riigetz* Seener er, og som i beene marffv.

III

Lyd ey da *Jonadab*, giffv *Haman* ey ditt øre,
Paa *Doëg Præste-[bøddel]* en *Konge* ey maa høre,
Pidsk ey med *Scorpion*, *Ædsoren Arvedeel*
See till du haver den ved holden magt og heell.

IV

En Hyrde bør dog ey sin Føde-Hiord at krenge,
Men vederquege den med gresgangs grønne enge,
Att Hiorden icke shall udøse tusind Suck,
Og *Gud* shall Hyrden fra sine egen Hiord udluck.

Hora Nona!
Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

[Huor] dempis Kierlighed udi Ædbunden Hierte,
Naar [det blodsues af for] megen Skatte-Smerte.
Er dett en *Freds Tractat?* er det *Guds Ordinantz?*
For sligt Vor Hierte Jo maae liusse titt till bands!

II

Huor kand mand bede rett? naar mand aff Sorgen plages,
Naar Gods og Guld fra os ved *Exequerer* tages?
For Kongen og Hans *Huus Gud* da aff Landet faar
Ett luncket *Litanie*, et krafftløs *Fader Vor*.

III

Dog *Kongen Eyegod* slig grumhed icke volder,
Mens *Hofve-Diefvles Treck* og *ordre* det tilholder,
De spinde hemmelig oppaa et mytterie,
Att hidsse Landet till Forrædelig *partie*.

IV

Brug vell din *Scepter-Staffv*, *Du Himmel-skicked Hyrde*
Formindske Landssens Trang, formilde *Riigets Byrde!*
Tro heller *Samuel*, og *Sancte Hans Baptist*,
End *Achitophels Sind*, og *Hamans Rencke-List*!

Hora Decima! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

[Reck] ned Ditt Gylden Spiir till suckende Clienter,
Som offrer Supplicatz, og Naade aff dig venter,
Læs, Naadig Konge, læs, læs Sielv huer Bønne-Brev,
Som huer nødtvungen Siæll med bleck og penn tilskrev.

II

*Udi Guds Cancelie aff [Christi] Secreterer
Mand faar saa mildt et Svar, Hand bliid sig resolverer
Huer Hielpe-Konge-Brev forsegles med Hans Blod,
Foruden Sølffv og Slegt udøsses Naadens Flod.*

III

I Verdens Cancelie, [Collegii] Assessores
Mod fattig Supplicant de stundum er' Osores,
Er Haanden ey aff Sølffv, og munden ey aff Guld,
Som Kongen drømte, da er Verden os ey huld.

IV

Huoraff opbygges da de Gylden-spiired' Huuse?
Medmegen Phantaisie, [huordan kand] de saa brusse?
Kareter er Chrystall, og som et Spegell-Glass;
Huad? sligt lad'r Kongen till per nefas et per fas.

Hora Undecima! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

De opbær *Skatt* og *Told*, mens *Kongen Pungen* eyer,
Thi *Kongens Deel* er mindst, den ringest ogsaa veyer,
Huordan kand ellers de fremføre saadan pragt,
Som kam nys op aff muld? Giv, *Konge*, her [paa] agt!

179

II

Guds Sorte Ordens Folck, Liifv-Guarden, som Gud følger,
(Dett, som huer Pøbell veed, min penn her icke dølger.)
En Skieppe lader till, Jeg meen [een] *Huer Student*
Penserer till slig Pragt med mangen fleer *Client*.

III

Vell burde *Geistlig Mand* at hielpe *Ordens Broder*,
Ney! [Frend' er] Frende verst! det er saa Verdens Noder.
Huo bonden plage vill, hand bruge bondemand,
Huo Geistlig hade vill, hand bruge Geistlig Stand.

IV

Ett Bøffel-Barn, *Bean*, opløfftter de til Ære
For Guld og Svogerskab, thi de i Slegt monn' vere,
Men for sin Natte-Vagt, Studering, Reysesse, Fliid
Mand nepp' ett *vicarie* kand faae i denne tid.

Hora Duodecima! Deus adsit Regibus sua Gratia.

Quadrans

I

Nu blæs Jeg en *Clarin* for Konger og for Fyrster
Som udaff tapper mod *Victorie* efftertørster,
Hærpauckerne Jeg slaaer, Jeg [æsker] ud till Hest
Cavallerie fort fort, *Infanterie* dernest

II

Her du'r ey *Hare-Jagt*, ey *Hane-Feeders* Orden,
Ey *Dame-dricke-Skaall*, ey *Fyrvercks Selvgjort Torden*,
Kryb *Venus* nu i skiuull, vech med ditt *Leffel-Verck*,
Feldtherren *Mars* Hand er *Krigs-Commissari* sterck.

180

III

O Konge! Løve-Heldt! følg med i Kriig og Feyde,
Att faae *Victorie* med gylden fred og Leyde,
Bring Land og [*Riig'*] igien med Seyer[-]Sverd, og Skiodl,
Ditt *Krigs Folck* rundelig opbærer derfor Sold.

IV

Troe ey paa *Hare-[Mænd]*, som giøres eller fødes,
Ved deres *Hare-mod* huor mangt et Land forødes?
Paa unødvendig Brug, anvend ey *Riigens Guld*,
Mens till en *Seyer-Kriig* sanck *Rente-Kammer* fuld.

Conclusio. **Seyerverket settes till Huile.**

Nu slog min Klocke XII og minder mig till Huile,
Legg dig, Min Digtepenn, du maatt ey lenger stiile,
Forvar mitt Skriffver-Tøy, sett bort min *Riime-Benck*,
Tack have, Du min *Gud*, for Aandens villig Skienck!
Jeg glemmer ey *Abrek* for *Eder, Jordens Guder*,
Jeg bøyer mine Knæ' med Ære, som *Gud* biuder,
Fortørnes ey herpaa mitt ydmyg [time]-Skrift,
Som Jeg befattet har [om] Verdens daad og drifft.
Huad Jeg her skialdret har, kand Jeg for *Gud* forsvare,
Og for Hans *Domstoell* staae derved foruden fare,
Guds Majesteter Jeg bespotted haver ey,
Thi dett er Dieffvlens Verck, og *Sathans* alfar vey.
Jeg nogen *Salved Mand* her icke har paaskieldet,
Men min *Poete-Aand* ydmygelig har feldet
Sin ringe meening om de *bløde Klæders Flock*,
Som fast i huer et Hoff er overflødig nock.
181 Jeg mangen *Skialder* seer med Hycklepenn *Florere*,
Med Verse-Kram og Knas de høytt tør adspire,.
Mens huor till tiener slig *Tellerken Slickerie*?
Det er kun Spindelveff og opblaest *phantaisie*!
Thi *Rætt* og *Sandhed* de nedtreder under fødder,
Med *Laster* tier de, som dem for øyne møder
Og smigrer hyckleviis, som *Achabs Præste-[Sect]*,
Slig [*Snylte*]-*Riimer* er' aff samme Ædt og Slegt.
En Hoffmand kand med nød en fange bag ud slippe,
De Jo med *Wirach-Vers* at ryge strax monn' stripe,
De yder *Skatte-vers*, og *Riim-Consumption*,
Og venter *Floyl's Bonnet* till en *Discretion*.
Men Jeg gjør mine Suck, og skiencker Bønners skaale,
Saa lenge som mit Sind og svage Siæll kand tale,
Hielp *Gud* huer *Konge* bliid, bevar huer *Potentat*,
Som dine *Sønner*, og som Himlens dyre Skatt.
Stadt *Cherubim*, stadt Vagt med Sverdets blincke-Lue,
Følg *Kongen* stedsse med, lad ey ulycken true,
Du, *Himmel Hofved-Vagt*, gack rundt om *Kongens Slot*,
Gud mætte *Kongens* Siæll med Himlens ævig gott!
Guds Fyrste, JESU, skiull *Vor Konge* med din *Fahne*,
Sett *Kongens* Veye-Skaall oppaa Ditt *Ordes Bahne*,
Lad *Kongens* Seyerverck till 100 Aar opnaae,
Og lad Ham endelig en Æres *Krone* faae.